

УДК 351.814:656(477)

DOI: 10.35432/tisb322024320637

Наталія Костенюк

*к.держ.упр., доцент кафедри соціально-гуманітарних наук
Навчально-наукового інституту публічної служби та управління
Національного університету «Одеська політехніка»
<https://orcid.org/0000-0001-6723-7166>
e-mail: 7nat2009@gmail.com*

Катерина Костенюк

*аспірант кафедри економічної теорії
та підприємництва на морському транспорті
Національного університету «Одеська морська академія»
<https://orcid.org/0000-0002-9525-5115>
e-mail: k.kostenyuk92@gmail.com*

ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ОБ'ЄКТ УПРАВЛІННЯ ТРАНСПОРТНОЮ СИСТЕМОЮ УКРАЇНИ

У статті розглянуто інноваційна діяльність як об'єкт управління транспортною системою України. Наголошено на її ролі у підвищенні ефективності функціонування транспортної галузі, її здатності швидко та ефективно адаптуватися до сучасних глобальних викликів і тенденцій, а також у забезпеченні сталого, довготривалого розвитку. Автори акцентують увагу на нагальній необхідності впровадження сучасних, передових технологій, активізації процесів цифровізації, оптимізації та модернізації управлінських підходів, а також імплементації та гармонійної інтеграції кращого європейського досвіду в національну практику. Підкреслюється, що інноваційна діяльність є не просто одним із факторів, а основним рушієм модернізації транспортної інфраструктури, підвищення конкурентоспроможності галузі на міжнародному рівні та зміцнення економіки України в цілому. У статті акцентовано увагу на першочерговій важливості впровадження інноваційних технологій для модернізації транспортної інфраструктури та підвищення ефективності роботи транспорту в країні. Дослідженням виявлено, що інноваційні процеси здатні не тільки значно покращити основні економічні показники, але й вплинути на екологічну та соціальну складові, забезпечуючи, таким чином, стійкість і поступальний розвиток транспортної системи. Для досягнення цих амбітних цілей необхідно ретельно та зважено організувати управлінські механізми, орієнтуючи їх на сучасні світові тенденції та новітні технологічні досягнення, що дозволить максимально ефективно використовувати потенціал інновацій.

У статті детально розглядається саме поняття інноваційної діяльності, як невід'ємного аспекту управління транспортною системою України, оскільки вона є каталізатором модернізації інфраструктури, значного підвищення ефективності та безпеки транспортних перевезень, як пасажирських, так і вантажних. Впровадження нових технологій і прогресивних підходів дозволяє ефективно вирішувати наявні проблеми, такі як критичне перенавантаження доріг, значне погіршення стану навколишнього середовища, а також сприяє оптимізації складних логістичних процесів. Для успішної реалізації інноваційних ініціатив та досягнення бажаного результату необхідно комплексно підходити до формування стратегії розвитку транспортної галузі, обов'язково враховуючи економічні, соціальні та екологічні фактори. Це, в свою чергу, вимагає високого рівня узгодженості та ефективної взаємодії між державними структурами, представниками бізнесу та науковими установами, що є запорукою стабільного зростання та гармонійного розвитку транспортної галузі України в довгостроковій перспективі.

Ключові слова: інноваційна діяльність, інноваційний процес, транспортна система, технології, управління.

Natali Kosteniuk

PhD in Public Administration,

Docent of the Department of Social and Humanitarian Sciences of

ESI of Public Service and Administration Odesa Polytechnic National University

<https://orcid.org/0000-0001-6723-7166>

e-mail: 7nat2009@gmail.com

Kateryna Kosteniuk

PhD-student of the Department of Economic Theory and Entrepreneurship in

Maritime Transport National University "Odesa Maritime Academy"

<https://orcid.org/0000-0002-9525-5115>

e-mail: k.kostenyuk92@gmail.com

INNOVATIVE ACTIVITY AS AN OBJECT OF MANAGEMENT OF THE TRANSPORT SYSTEM OF UKRAINE

The article considers innovative activity as an object of management of the transport system of Ukraine. It emphasizes its key role in increasing the efficiency of the transport industry, adapting to modern challenges and trends, as well as in ensuring sustainable development. The authors emphasize the need to introduce modern technologies, digitalization processes, optimize management approaches and integrate European experience into national practice. It is also emphasized that innovative activity is a key factor for modernizing transport infrastructure, increasing the competitiveness of the industry and strengthening the country's economy as a whole.

The article emphasizes the importance of introducing innovative technologies for modernizing transport infrastructure and increasing the efficiency of transport in the country. It is revealed that innovative processes can significantly improve not only economic indicators, but also the environmental and social component, ensuring the sustainability and development of the transport system. To achieve these goals, it is necessary to properly organize management mechanisms, focusing them on modern trends and technological achievements.

The concept of innovative activity is considered as an aspect of managing the transport system of Ukraine, since it contributes to the modernization of infrastructure, increasing the efficiency and safety of transport. The introduction of new technologies and approaches allows solving existing problems, such as road congestion, environmental pollution and optimization of logistics processes. For the successful implementation of innovative initiatives, it is necessary to take a comprehensive approach to the development strategy of the transport industry, taking into account economic, social and environmental factors. This requires coordination between state structures, business and scientific institutions, which ensures stable growth and development of transport.

Keywords: innovative activity, innovative process, transport system, technologies, management.

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими та практичними завданнями. Україна перебуває на новому етапі свого розвитку, що супроводжується значними викликами: країна захищає свій суверенітет і впевнено рухається в напрямку євроінтеграції та здобуття статусу повноправного члена ЄС. Для транспортної системи, яка є основою національної економіки, критично важливо адаптувати свою діяльність до передових європейських стандартів. Сьогодні їхній економічний розвиток значною мірою визначається технологічними інноваціями, що сприяють прогресу. Однак,

щоб інновації стали рушієм розвитку, необхідно не лише активно їх упроваджувати, але й створювати сприятливі умови для цього процесу. Тому управління інноваційною діяльністю набуває вирішального значення: воно дозволяє орієнтувати на потреби споживачів, забезпечувати оперативну реакцію на зміни, впроваджувати своєчасні оновлення та здобувати стійкі конкурентні переваги у довгостроковій перспективі.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми і на які спираються автори. Останнім часом питання інноваційної діяльності займають центральне місце у багатьох наукових дослідженнях. Зокрема, різні аспекти управління інноваційними процесами аналізували такі вчені, як Брич В. Я., Джеджула В. В., Спіфанова І. Ю., Ілляшенко С. М., Мазур Г. Ф., Микитюк Ю. І., Микитюк П. П., Тарасова О. В., Цвик О. Г., Шкільняк М. М., Шпикуляк О. Г. та інші. У їхніх роботах висвітлено особливості інноваційної діяльності, визначено етапи управління цим процесом, а також проведено сучасний аналіз її стану.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою статті є розкриття поняття інноваційної діяльності як об'єкта управління транспортною системою України.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів. Протягом певного часу управління було орієнтоване на стабільні процеси з високим рівнем стандартизації. Інноваційна діяльність більшого мала короткострокового і локального характеру, використовувалася спеціалістами та керівниками із застосуванням ресурсів і методів, адаптованих до управлінських завдань. Однак сучасні реалії вимагають посилення інноваційної активності, акценту на ефективність організації досліджень і розробок, інтеграції інновацій на всіх етапах життєвого циклу, мінімізації інноваційних ризиків та скорочення термінів впровадження нововведень.

Інноваційна діяльність у транспортній системі України є ключовим фактором її модернізації, підвищення конкурентоспроможності та ефективності. Успішне впровадження інновацій сприяє сталому розвитку транспортної інфраструктури, підвищенню якості послуг, зменшенню екологічного впливу та інтеграції у світові транспортні мережі. Розвиток і впровадження інновацій у транспортну систему здійснюється через реалізацію заходів, спрямованих на реформування транспортних підгалузей, таких як дорожнє господарство, залізничний, водний та авіаційний транспорт. Це також передбачає використання новітніх технологій у перевізних процесах, що сприяє структурним змінам міжгалузевого характеру, ефективним трансформаціям і модернізації ТДК України [3].

Сьогодні інноваційний потенціал розглядається як комплекс матеріальних, фінансових, трудових, інфраструктурних, інтелектуальних та інформаційно-комунікаційних ресурсів. На інноваційну діяльність впливають дві групи чинників, які формують конкурентні переваги підприємства: внутрішні та зовнішні.

Тобто, інноваційна діяльність це застосування результатів завершених наукових досліджень, дослідно-конструкторських розробок чи інших науково-технічних досягнень для створення нового або вдосконаленого продукту, що впроваджується на ринок, або нового чи вдосконаленого технологічного процесу, який використовується в практичній діяльності. Вона також включає розширення цих інновацій, а також додаткові наукові дослідження, розробки та дослідно-конструкторські роботи, пов'язані з цим [3].

Управління інноваційною діяльністю є важливою складовою, яка включає планування, організацію, стимулювання та реалізацію інноваційних проектів, спрямованих на здобуття конкурентних переваг. Згідно зі статтею 3 Закону України «Про інвестиційну діяльність», інноваційна діяльність промислова як «одна з форм інвестиційної діяльності», що має на меті впровадження науково-технічних досягнень у виробництво та соціальну сферу. До цієї діяльності належать:

- виробництво та поширення принципово нових видів техніки та технологій;
- прогресивні структурні зрушення між галузями;

- реалізація довгострокових науково-технічних програм із тривалими термінами окупності витрат;
- фінансування фундаментальних досліджень для досягнення якісних змін у розвитку продуктивних сил;
- розробка та впровадження новітніх ресурсозберігаючих технологій, спрямованих на покращення соціального й екологічного стану [10].

Інноваційна діяльність є однією з ключових складових сучасного управління, оскільки вона визначає рівень конкурентоспроможності організацій, регіонів та країн. Як об'єкт управління, інноваційна діяльність включає процеси, спрямовані на розробку, впровадження та використання нових технологій, продуктів, послуг, методів організації чи управління.

До основних характеристик інноваційної діяльності як об'єкта управління можна віднести:

1. Системний характер. Інноваційна діяльність охоплює комплекс взаємопов'язаних процесів, таких як наукові дослідження, дослідно-конструкторські розробки, впровадження нових рішень у виробництво чи послуги. Вона є інтегрованою частиною економічної, соціальної та науково-технічної систем.
2. Розвиток технологій. Постійні зміни в технологіях, ринкових умовах та соціально-економічному середовищі вимагають від управління гнучкості та адаптивності.
3. Невизначеність та ризик. Інноваційна діяльність супроводжується високим рівнем ризиків, пов'язаних з невідомими результатами, фінансовими втратами чи непередбачуваними наслідками впровадження.
4. Ресурсна залежність. Для ефективного функціонування інноваційної діяльності необхідні ресурси: фінансові, людські, матеріально-технічні, інформаційні [2].

До завдань управління інноваційною діяльністю відноситься:

1. Розробка довгострокових та короткострокових планів, що враховують пріоритетні напрями інновацій.
2. Організація фінансування (наприклад, венчурного капіталу, грантів), залучення кваліфікованих кадрів, створення матеріально-технічної бази.
3. Стимулювання співробітників до участі в інноваціях через фінансові та нематеріальні заохочення.
4. Контроль за впровадженням інноваційних проектів, аналіз їх економічного та соціального ефекту.
5. Ідентифікація, оцінка та мінімізація ризиків, пов'язаних із розробкою та впровадженням інновацій.

Інноваційна діяльність як об'єкт управління є ключовим чинником розвитку сучасного суспільства. Ефективне управління нею забезпечує зростання економіки, підвищення конкурентоспроможності та розвиток суспільства в цілому. Але, інновації у транспортній системі потребують стратегічного планування та інтеграції з іншими галузями економіки. Управління має включати аналіз, оцінку ефективності, моніторинг результатів і забезпечення зворотного зв'язку. Але, державне регулювання має стимулювати інноваційну діяльність через створення сприятливого законодавчого середовища, податкових пільг та підтримки наукових розробок.

Інноваційна діяльність у транспортній системі України є елементом для підвищення ефективності та конкурентоспроможності національного транспорту, що включає як розвиток нових технологій, так і покращення існуючих процесів. Механізми інноваційної діяльності в управлінні транспортною системою України можуть включати такі аспекти:

1. Розробка стратегічних програм розвитку транспорту, що включають інноваційні напрями.
2. Визначення пріоритетів в інвестуванні в нові технології та інфраструктуру.
3. Встановлення нормативно-правових актів, які стимулюють інноваційні процеси

(наприклад, впровадження екологічних стандартів для транспортних засобів).

4. Створення умов для співпраці з науковими установами та компаніями для розробки та впровадження нових технологій.

5. Забезпечення фінансування на інноваційні проекти через державні фонди, субсидії або пільгові кредити.

6. Розвиток інноваційної інфраструктури, зокрема засобів електричного транспорту, модернізація аеропортів, портів, залізничних та автобусних станцій.

7. Впровадження "розумних" транспортних систем (ІТ-рішення для моніторингу та управління рухом, електронні тарифи тощо).

8. Створення механізмів державно-приватного партнерства для розробки та впровадження інновацій [9].

Тому, зважаючи на масштабність і багатогранність завдань, управління інноваційною діяльністю необхідно охоплювати як стратегічні, так і оперативні аспекти. Стратегічне управління інноваціями спрямоване на прогнозування глобальних змін в економічній ситуації, а також на пошук і реалізацію значущих інноваційних проектів, які сприяють досягненню успіху та забезпечують ефективне функціонування та розвиток довгострокової перспективи.

Стратегічна інновація забезпечує визначення ключових напрямків науково-технічної та виробничої діяльності, зокрема розробки та впровадження нових продуктів; удосконалення та модифікацію існуючої продукції; використання нових ресурсів і технологій у виробництві; освоєння сучасних методів організації виробничих процесів і праці. Для досягнення цих цілей необхідно розробляти плани та програми інноваційної діяльності, обґрунтовувати проекти створення нових продуктів, впроваджувати ефективні організаційні моделі управління інноваційними проектами, а також забезпечувати належне ресурсне управління інноваційними програмами та проектами [1].

Оперативне управління інноваційною діяльністю включає розробку календарних планів-графіків виконання робіт і контроль за їх реалізацією, аналіз економічних, організаційно-управлінських та соціально-психологічних аспектів, що впливають на здатність компанії здійснювати інноваційну діяльність, а також створення ефективних форм організації цього процесу. Воно деталізує виробничі завдання в просторі та часі, що дозволяє менеджерам середньої та нижчої ланки чітко формулювати цілі й завдання для підлеглих, забезпечувати їх необхідними матеріальними та інформаційними ресурсами, координувати їхню діяльність відповідно до загальних термінів реалізації проекту та здійснювати коригувальні заходи від запланованого графіка.

Оперативне управління інноваційною діяльністю включає розробку системи стимулювання, спрямованої на заохочення ініціативності, активної участі в інноваційних змінах і проблемах обговорення, які відображаються під час впровадження новацій. Це завдання необхідно вирішувати з урахуванням мотиваційних уподобань працівників, соціально-психологічних аспектів творчої діяльності, а також ефективності організаційно-управлінських методів впливу на персонал для підвищення його зацікавленості в реалізації організаційних змін.

Ефективна система стимулювання інноваційної діяльності сприяє змінам переваг у мотивації персоналу, від орієнтації на базову соціалізацію та задоволення матеріальних потреб до реалізації власного потенціалу через участь у проектах і досягнення їх успішної реалізації. Залучення працівників підприємства до інноваційної діяльності забезпечує його потенціал та відкриває нові інноваційні перспективи. Це відбувається не шляхом тиску з боку керівництва, а завдяки усвідомленню важливості змін і безпосередній участі всіх співробітників у генеруванні ідей та створенні інновацій [8].

Також, інноваційна діяльність вимагає значних фінансових вкладень, тому важливо створити умови для залучення приватних інвесторів, розвитку державно-приватного

партнерства та використання міжнародних фінансових ресурсів. Використання сучасних цифрових технологій, таких як автоматизація, штучний інтелект, блокчейн і системи "розумного транспорту", здатні суттєво підвищити ефективність управління та скоротити витрати.

До організаційних інноваційних підходів належать різні методи та стратегії, які сприяють покращенню організаційної ефективності, зміні бізнес-процесів та адаптації до нових умов, тобто використання адаптивних моделей управління, які не дозволяють швидко реагувати на зміни в ринковому середовищі; нові підходи до управління кадрами, включаючи розвиток лідерства, підвищення рівня мотивації та залученості працівників; впровадження нових технологій для автоматизації рутинних завдань, використання даних для прийняття рішень; співпраця з іншими організаціями, університетами чи стартапами для розробки нових ідей і технологій; створення системи для збору, обробки та обміну знаннями між співробітниками з метою підвищення продуктивності та інноваційності; створення середовища, яке сприяє генеруванню нових ідей і підтримує інноваційний дух серед співробітників; застосування адаптивних і гнучких підходів до управління проектами для швидкого реагування на зміни та покращення взаємодії між командами; фокусування на розробці нових продуктів і послуг, які відповідають потребам і вимогам споживачів. Ці підходи допомагають організаціям не тільки адаптуватися до нових умов, але й забезпечити конкурентні переваги на ринку [8].

Інноваційні організаційно-методичні та методологічні підходи до вирішення проблем транспортної системи країни відносяться: модернізація майнових об'єктів; оптимізація господарського використання та управління; забезпечення фінансування інвестицій у розширене відтворення транспортної інфраструктури країни.

Управління інноваційною діяльністю є аспектом для будь-якої організації, ускладнює розвиток нових технологій, продуктів або послуг, які можуть забезпечити конкурентні переваги на ринку. Основні етапи та принципи управління інноваційною діяльністю включають:

1. Стратегічне планування інновацій. Розробка довгострокових і довгострокових цілей, визначення пріоритетних напрямків для інновацій, з урахуванням ринкових умов і можливостей підприємства.

2. Ідентифікація можливостей для інновацій. Оцінка внутрішніх і зовнішніх факторів, таких як нові технології, у запиті на продукти або послуги, конкуренція та зміни в нормативно-правовому середовищі.

3. Розробка інноваційних ідей. Генерація нових ідей, тестування їх перевірки на життєздатність. Це може бути реалізовано через інноваційні лабораторії, мозкові штурми або відкриті інноваційні конкурси.

4. Вибір та ідей розвитку. Вибір найперспективніших ідей для подальшого розвитку, планування та ресурсне забезпечення проектів.

5. Реалізація інновацій. Втілення нових технологій або продукту на практиці. Це включає розробку прототипів, пілотні проекти, тестування та впровадження.

6. Моніторинг та оцінка ефективності інновацій. Оцінка результатів інноваційної діяльності через аналіз економічних показників, відгуків споживачів та зворотного зв'язку з інших цікавих сторінок [6].

Отже, управління інноваційною діяльністю є невід'ємною складовою виробничо-господарської роботи організації, яка забезпечує імпульс для розвитку, застосовуючи нові підходи до виконання традиційних виробничих завдань. Збалансоване поєднання виробничої та інноваційної діяльності дозволяє не лише постійно вдосконалювати процеси та виробництво, а й діяти практично, виявляти нові перспективні напрямки чи форми бізнесу, а також диверсифікувати діяльність для задоволення змін. Інноваційна діяльність є ключовим фактором для модернізації транспортної системи України, послаблюючи підвищення

ефективності, безпеки та екологічної стабільності транспортних мереж. Проблеми впровадження інновацій у цій сфері полягають у недостатньому рівні інвестицій у науково-дослідницькі проекти, а також у окремій єдиній стратегії інтеграції новітніх технологій в існуючу інфраструктуру.

Для ефективного управління інноваційною діяльністю необхідно розробити політику, що включає стимулювання інвестицій в інновації, підтримку державних і приватних ініціатив, а також забезпечення стабільної правової та фінансової підтримки реалізації інноваційних проектів. Це дозволить створити умови для впровадження передових технологій, підвищення якості транспортних послуг та забезпечення зростання національної економіки через розвиток інфраструктури. Необхідно також покращити координацію між державними органами, місцевими владними структурами та приватними компаніями для максимально ефективного впровадження інновацій у транспортну сферу [8].

Але, інноваційна діяльність у транспортній системі України є ключовим чинником розвитку ефективної, безпечної та стійкої транспортної інфраструктури. Управління забезпечує комплексний підхід, що сприяє стратегічному плануванню, модернізації існуючих технологій, впровадженню новітніх рішень у транспортній галузі та інтеграції з міжнародними стандартами. Тому, з огляду на сучасні тенденції Україна повинна зосередитися на розвитку інновацій у таких напрямках:

1. Екологічні технології — перехід до більшої кількості сталих видів транспорту, зокрема, електричні та гібридні транспортні засоби, що зменшують викидів шкідливих речовин.

2. Цифровізація та автоматизація — впровадження смарт-системи управління транспортними потоками, автоматизованої платформи для обробки даних про рух транспорту, створення умов для використання безпілотних транспортних засобів.

3. Інфраструктурні інновації — модернізація існуючих транспортних мереж та будівництво нових шляхів, мостів, терміналів з урахуванням інноваційних матеріалів і методів будівництва.

4. Інтеграція різних видів транспорту — розвиток мультимодальних перевезень, які забезпечують зручний та швидкий перехід між безкоштовними транспортними засобами, підвищуючи логістику та доступність транспортних послуг.

5. Залучення приватних інвестицій та співпраця з міжнародними партнерами — для розвитку інновацій важливо стимулювати партнерство та інвестиції з боку бізнесу та міжнародних фінансових організацій [7].

Управління інноваційною діяльністю в транспортній системі України потребує чіткої політики, підтримуваної з боку держави та розробки механізмів, які забезпечують ефективне застосування інновацій для досягнення стратегічних цілей розвитку транспортної галузі країни.

Таким чином, перспективи розвитку інноваційної діяльності в транспортній системі України починаються обов'язковою адаптацією до глобальних тенденцій і технологічних змін, а також вимогами до екологічної стабільності, енергоефективності та безпеки. Основними напрямками розвитку є впровадження інтелектуальних транспортних систем (ІТС), розвиток електричного та автономного транспорту, а також інтеграція цифрових рішень для оптимізації перевезень та зниження витрат [2].

Для досягнення високих результатів у розвитку інновацій на транспорті в Україні необхідно створити сприятливі умови для інвестування, вдосконалити нормативно-правову базу, стимулювати наукові дослідження та розробки в галузі транспорту, а також забезпечити ефективну взаємодію між державними та приватними структурами. Важливим аспектом є також підвищення кваліфікації кадрів та розвиток партнерства з міжнародними технологічними компаніями.

Перспективи реалізації інноваційних проектів у транспорті залежать від політичної

стабільності, здатності адаптувати інфраструктуру до нових технологій, а також готовності суспільства і бізнесу до інновацій. Якщо ці умови будуть виконані, інноваційна діяльність стане основою для модернізації та розвитку транспортної системи України, що дозволить підвищити її конкурентоспроможність на міжнародній арені та забезпечити сталий розвиток економіки.

Висновки з даного дослідження і перспективи подальших розвідок у даному напрямку. Отже, для ефективного впровадження інновацій необхідно оновити старі інфраструктурні об'єкти, такі як залізниці, дороги, аеропорти, порти. Це дозволить інтегрувати новітні технології в транспортування та зменшити експлуатаційні витрати. Впровадження смарт-технологій, таких як системи керування транспортними потоками, електронні платформи для замовлення транспортних послуг, підвищити ефективність та безпеку транспортної системи. Інноваційна діяльність потребує значних інвестицій. Як приватних, так і державних. Створення сприятливих умов для інвесторів, зокрема через фінансові та податкові стимули, є важливою складовою розвитку транспортної системи. Технології, що зменшують негативний вплив на навколишнє середовище, такі як електричний транспорт або інноваційні способи переробки відходів, залишаються основними трендами для транспорту в майбутньому. Створення ефективних транспортних коридорів та інтеграція української транспортної системи в європейські та міжнародні логістичні мережі [5].

Інноваційна діяльність є ключовим чинником розвитку транспортної системи України, не дозволяє підвищити ефективність функціонування інфраструктури, знизити витрати та підвищити безпеку та перевезення екологічних параметрів. Для забезпечення сталого розвитку транспортної системи необхідно впроваджувати інновації в різних сферах: від використання нових технологій і матеріалів до удосконалення організаційних та управлінських процесів. Особливу увагу слід приділити розвитку інтелектуальних транспортних систем, електричних та екологічних транспортних засобів, а також оптимізації логістичних ланцюгів через впровадження цифрових технологій. Однак реалізація цих інновацій потребує ефективного управління та інтеграції державних і приватних інвестицій, відповідних нормативно-правових актів та підтримки на всіх рівнях. Загалом, успіх інноваційної діяльності в транспортній системі України залежить від здатності інтегрувати сектор новітніх технологій в існуючу інфраструктуру та управлінські моделі, забезпечуючи при цьому стабільність і розвиток.

Література

1. Белявцева В.В. Методологія управління інноваційним розвитком регіону : монографія. Харків : «Друкарня Мадрид». 2017. 215 с.
2. Ільченко С. В., Машканцева С. О. Інвестиційний клімат розвитку транспортної галузі в контексті економічних тенденцій регіону. URL: <https://repo.btu.kharkov.ua/bitstream/123456789/5956/1/40.pdf>
3. Забарна Е.М., Щьокіна Є.Ю. Система організаційно-управлінських інновацій в розвитку сучасних регіонів України: монографія. Херсон: Олдіплюс, 2019. 244 с.
4. Коверга С.В., Крутогорський Я.В., Попова Г.В. Формування системи управління інноваціями: підходи, принципи, розвиток. Цифрова економіка та економічна безпека. 2023. № 7 (07). С. 23-31.
5. Коверга С.В., Касьянова Н.В., Павлович Р.В. Інвестиційне забезпечення розвитку національної інноваційної системи України: стратегія, оцінка, концепції: монографія. Слов'янськ: Вид-во Б.І. Маторіна, 2020. 197 с.
6. Проблеми та перспективи розвитку інноваційної діяльності в Україні: виклики воєнного часу : тези доп. XIV Міжнар. бізнес-форуму (Київ, 23 берез. 2023 р.) / відп. ред. А. А. Мазаракі. – Київ : Держ. торг.-екон. ун-т, 2023. 197 с.

7. Стадник В.В., Головчук Ю.О. Управління інноваціями на основі розвитку партнерських відносин підприємства: монографія. Кам'янець-Подільський: ТОВ «Друкарня «Рута», 2020. 232 с.
8. Степаненко С. В., Городецька Т. Е., Руденко С. В. Інвестиційна складова розвитку транспортної системи України. Економічний простір. 2023. № 184. С. 123–128.
9. Черноіванова Г.С. Організаційно-економічне забезпечення управління інноваціями та інноваційною працею: монографія. Харків: ФОП Лібуркіна Л.М., 2018. 284 с.
10. Управління інноваційним розвитком : навч. посібн. / Юринець З.В., Гнилянська Л.Й., Юринець Р.В. – Львів : СПОЛОМ, 2021. 132 с.

References

1. Beliavtseva V.V. Metodolohiia upravlinnia innovatsiynym rozvytkom rehionu : monohrafiia. Kharkiv : «Drukarnia Madryd». 2017. 215 s.
2. Ilchenko S. V., Mashkantseva S. O. Investytsiinyi klimat rozvytku transportnoi haluzi v konteksti ekonomichnykh tendentsii rehionu. URL: <https://repo.btu.kharkov.ua/bitstream/123456789/5956/1/40.pdf>
3. Zabarna E.M., Shchokina Ye.Iu. Systema orhanizatsiino-upravlinskykh innovatsii v rozvytku suchasnykh rehioniv Ukrainy: monohrafiia. Kherson: Oldiplius, 2019. 244 s.
4. Koverha C.V., Krutohorskyi Ya.V., Popova H.V. Formuvannia systemy upravlinnia innovatsiiany: pidkhody, pryntsyepy, rozvytok. Tsyfrova ekonomika ta ekonomichna bezpeka. 2023. № 7 (07). S. 23-31.
5. Koverha S.V., Kasianova N.V., Pavlovych R.V. Investytsiine zabezpechennia rozvytku natsionalnoi innovatsiinoi systemy Ukrainy: stratehiia, otsinka, kontseptsii: monohrafiia. Sloviansk: Vyd-vo B.I. Matorina, 2020. 197 s.
6. Problemy ta perspektyvy rozvytku innovatsiinoi diialnosti v Ukraini: vyklyky voiennoho chasu : tezy dop. KhIV Mizhnar. biznes-forumu (Kyiv, 23 berez. 2023 r.) / vidp. red. A. A. Mazaraki. – Kyiv : Derzh. torh.-ekon. un-t, 2023. 197 s.
7. Stadnyk V.V., Holovchuk Yu.O. Upravlinnia innovatsiiany na osnovi rozvytku partnerskykh vidnosyn pidpriemstva: monohrafiia. Kamianets-Podilskyi: TOV «Drukarnia «Ruta», 2020. 232 s.
8. Stepanenko S. V., Horodetska T. E., Rudenko S. V. Investytsiina skladova rozvytku transportnoi systemy Ukrainy. Ekonomichnyi prostir. 2023. № 184. S. 123–128.
9. Chernoiwanova H.S. Orhanizatsiino-ekonomichne zabezpechennia upravlinnia innovatsiiany ta innovatsiinoiu pratseiu: monohrafiia. Kharkiv: FOP Liburkina L.M., 2018. 284 s.
10. Upravlinnia innovatsiynym rozvytkom : navch. posibn. / Yurynets Z.V., Hnylianska L.I., Yurynets R.V. – Lviv : SPOLOM, 2021. 132 s.